

"Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΙΝΑ,,

Ἐκ τῆς παρελθόντος Σαββάτου ἔκαμεν ἑναρξιν τῶν παραστάσεων τῆς εἰς τὸ θέατρον «M ndial» — ἐγὼ θὰ τὸ προτιμοῦσα «Πανελλήνιον» —, ἡ νέα ὀπερέττα Ριτσιάρδη κλπ. μετὰ τὴν ὀπερέττα του Ciliberti. «Ἡ κυρία μετὰ τὴν Ἑρμῖνα» καίτοι δὲν ἐμεσολάβησαν διὰ τὴν ἀναβίβασιν του ἢ ἑπτὰ ὀκτὼ ἡμέραι, ἐν τούτοις τὸ ἔργον ἐδιδάχθη μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τόσον ἐκ μέρους τῶν ἐρμηνευτῶν τῆς σκηνῆς ὅσον καὶ τῆς ὀρχήστρας.

Ὡς ὑπόθεσις ἡ ὀπερέττα αὐτὴ εἶναι βασικῶς, δραματικὸν ἐπεισόδιον, στηριζόμενον εἰς τὴν ἐθνικὴν διαμάχην Αὐστροοὔγγρων καὶ Ἰταλῶν, ποὺ ποικίλλεται μετὰ ἀρετὰ χαριτωμένα ἐπεισόδια καὶ ὥραιας ἐμφανίσεις τοῦ μπαλλέτου. Ὁ Κόμης Μπελτράμι (Π. Πλεμενίδης) λαμβάνει μυστικὸν ἔγγραφον παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐναντίον Αὐστριακῶν, καθ' ὧν ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος. Εἰς τὸν Πύργον του ὁμοῦς κείμενον εἰς τὰ σύνορα, καταφεύγει ἐχθρικὸν σύνταγμα ὑπὸ νεαρὸν Συνταγματάρχην (Κοφινιώτην). Εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κόμητος δύο ἰσχυρὰ συνασθήματα παλαίουν ἀγωνιωδῶς: ἡ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρέωσις καὶ ἀγάπη καὶ ἡ ἀπειλουμένη οἰκογενειακὴ του φιλοδοξία καὶ τιμὴ ἀπὸ τὸν ἐγκατασταθέντα εἰς τὸν πύργον του συνταγματάρχην. Ἐν μέσῳ δραματικῶν σκηνῶν καὶ πλήρους χάριτος ἐλαφρῶν ἐπεισοδίων ἀπὸ τὴν Λαβάλ, πρώτην ballerine (Μ. Καψάνη) Βαρ. Σωρόλλι (Ἐμμ. Καντιώτη) καὶ Σουϊτάγκη (Π. Οἰκονόμου) κυριαρχεῖ ἡ ἠθικὴ.

Ὅλοι πράγματι οἱ ἠθοποιοὶ ὑποκρίνονται μετὰ θαυμαστὴν εὐσυνειδησίαν: ὁ κ. Πλεμενίδης, ὁ κ. Παρασκευᾶς, ὁ κ. Καντιώτης, ὁ κ. Τερζάκης, ὁ κ. Γιαννέλος ὡς ἐπίσης καὶ ἡ κ. Π. Μέγκουλα ὡς πάντοτε μελετημένη. Ὁ μικρὸς τῆς δὲ ρόλος θὰ ἦτο ἀσφαλῶς καλλίτερος ἂν ὁ μεταφραστὴς δὲν ἔκαμεν κατάχρησιν

του... Χριστός και Παναγία εις κάθε στιγμήν εκπλήξεως, ἀπορίας και ἀγανακτήσεως.

Διὰ τὴν κ. Καντιώτη μπορεῖ νὰ λεχθῆ —χωρὶς νὰ θεωρηθῆ ὡς ὑπερβολή— ὅτι ὡς κόμησσα Μαριάννα εἶναι σωστὴ ἡγεμονίς, ἐπιβλητικὴ, ἀξιοπρεπής. Κατὰ τὸ φινάλε δὲ τῆς Α΄ πράξεως ὡς ὑπόκρισις δραματικὴ εἶναι ἀνωτέρα πάσης εὐφήμου μνείας. Ὁ κ. Κοφινιώτης ; Ἐλοιπὸν μόνον ὁ Μιχάλης ὁ Κοφινιώτης —φρονῶ— θὰ μποροῦσε νὰ κρατήσῃ μὲ τόσην δύναμιν ἓνα τόσον βαρὺν και ἄχρῖν ἀπὸ ἀπόψεως χαρακτῆρος ρόλον. Μόνον ὁ κ. Κοφινιώτης μὲ τὴν ἀπαράμιλλον ὑπόκρισίν του θὰ ἐδυνάμωνε πράγματι, θὰ ἔδιδε λαβὴν πληροστέρας ὑποκρίσεως εἰς τὴν σοπράνο. Ἡ κ. Μ. Καψάνη πολὺ χαριτωμένη — ὡς γνωστὸν— και εἰς τὸν ἄνευ μεγάλης δρισεως ρόλον τῆς Λαβάλ.

Αὐτὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐκτύλιξιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἔργου και ὅπερ—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ—παραουσιάζει μικρὰς τινὰς ἀτελείας, δικαιολογεῖ ὅμως μὲ πολλὴν τέχνην τὴν ἐμφάνισιν μπαλλέτου εἰς τὸν Πύργον τοῦ Μπελτραμί, πὺ μόνον θρηῖνος θὰ ἔμποροῦσε νὰ νοηθῆ.

Διὰ τὴν μουσικὴν τῆς «Κυρίας μὲ τὴν Ἐρμίνα» μόνον καλὰ πρέπει νὰ γραφοῦν. Ἰδίᾳ τὴν δύναμίν του ὁ συνθέτης μὰς παρουσιάζει εἰς τὴν πρώτην πράξιν μὲ μίαν χαριτωμένην Habanera εἰς 2)4 τοῦ μπαλλέτου. Δὲν εἶναι παρὰ τρεῖς μουσικοὶ φθόγγοι πὺ ἀναπτύσσονται εὐφνέστατα. Τὸ Φινάλε τῆς Α΄ Πράξεως εἶναι τὸ σημεῖον, πὺ ἓνα δύστροπο αὐτὶ ξεκουράζεται πραγματικά. Τὸ μέρος τοῦ ὁποίου θεσπόζει τὸ λάιτ μοτιβ εἰς ποικίλλους ὑποδιαίρέσεις χρόνου και ἡ introduction τῆς Γ΄ Πράξεως εἶναι τὸ Ultra τοῦ Gilbert εἰς τὴν Κα μὲ τὴν Ἐρμίνα.

Τώρα εἰν δὲν μὲ ἀπατᾶ ἡ ὀλίγη μουσική μου ἐγκυ-
κλοπαίδεια, τὸ Φοξ-τροῦτ τῆς Βας πράξεως καὶ τὸ
ὁποῖον ὑπενθυμίζεται καὶ εἰς ἓν ἄλλο σημεῖον, ἐκτός
του, ὡς intermezzo τῆς Γ' πράξεως ἀκόμη καὶ εἰς
τὴν δραῖσιν αὐτῆς—σημεῖον ἐνδεικτικόν ὅτι ἀνήκει προ-
φανῶς εἰς τὸ ἔργον—εὐρίσκω ὅτι δὲν εἶναι Stilisé
μὲ τὴν γενικὴν τεχνοτροπίαν τοῦ ἔργου. Πάντως
εἶναι πολὺ χαριτωμένο καὶ τείνει νὰ ἐκλαϊκευθῇ. Δὲν
μπορῶ νὰ εἶμαι βέβαιος ἂν εἶναι τοῦ συμπαθοῦς μου
κ. Ἰ. Ριτσιάρδη γιὰ νὰ τὸν συγχωρῶ ὀλοψύχως κυ-
ρίως διὰ τῆς ἔξυπνης φιοριτουῖρες τοῦ trombone.

Βλέπω εἰς τὸ πρόγραμμα σκηνοθεσίαν Ἀμπελᾶ
καὶ Ἀρμενοπούλου. Ἠνώθησαν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ δύο
καλλιτέχναι καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν
κάτι ὁμοιόμορφον, κάτι τέλος ἀρχιτεκτονικῶς σωστό :

"Αφησα νὰ πῶ δυὸ λέξεις τελευταῖα γιὰ τὴν κ.
Ἑλ. Γιούζοβα γιὰτὶ θέλω νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως καὶ
νὰ μὴ λησμονηθῇ ὅτι χάρις εἰς τὴν κ. Γιούζοβα ἡ
ὀπερέττα ἐν Ἑλλάδι πέρνει μίαν ὄψιν ἄλλην, πέρνει
τὸν προσδευτικόν τῆς δρόμον.

Ν. Θ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ